

Paa Nytaarsmorgen.

Kronos, den vældige Herre, vi ser,
Han hviler ved Enden af Aaret.
Han mister nu Glæden paa Tidens Løb,
Det gamle er skræmmet og Raaret.

Horhen vil han rette iaar sine Fjed?
Hvordan vil han Fremtiden bruge?
Vil han ullaer iaar hugge Blomsterne ned
Og sit eget Aahom opbuge?

Indførselsråds Bormann er overbevist om, at „Handel mellem Konge og Folk“ (som nu mangler) nok vil blive „beskæft“ i det kommende Aar.

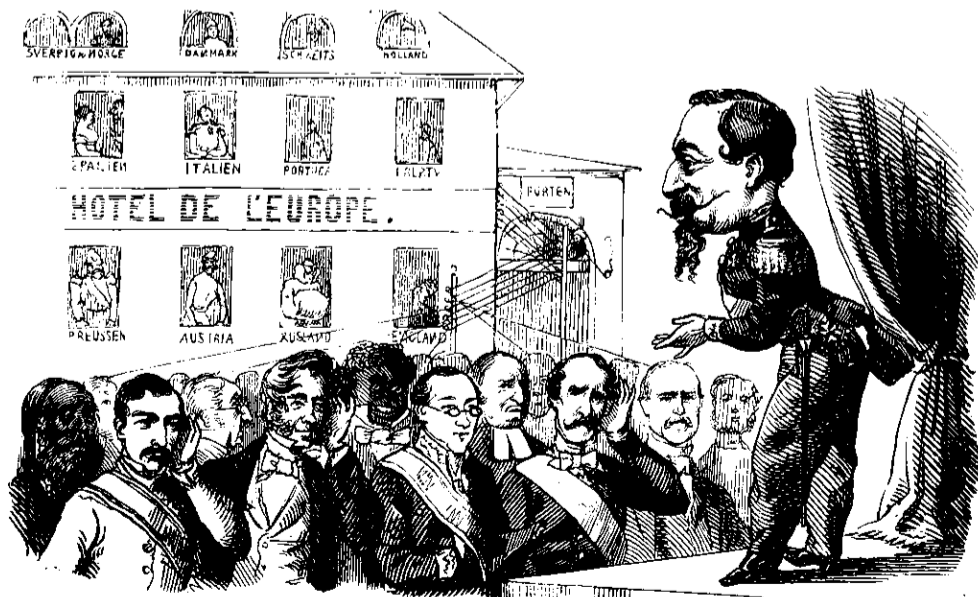
Glædeligt Nytaar? — Ga! Gratulerer og Regninger, men ikke en Skilling i Skuffen.

Aaret 1865 bliver vistnok særdeles vellykket med Indsamlinger i veldædige og Statsborgerlige Øemed.

v. Bismarck: „Kan I søde Drengs nu ønske Fatter et glædeligt Nytaar!“

Charakteren af Gessen indprenter Cokaterne Vaaklædningsreglementet paa en staaende Aalæde.

Ja, hvad mon Louis husker idag!